

IZ CIKLUSA "ČEMER VETROVSKI"

Apatija

Pobila je više leptira nežnosti
I svitaca strasti
Od svih aviona za zaprašivanje
Komaraca
Žutih groznica
I oblaka sumpornih kiša
Zabada potpetice
U stare rane
Zadajući nove
Pri svakom koraku
Ona je prst u oku
Našoj nemoći da probudimo
Mrtve
(Njene štikle su hladni bodeži)
Useljava se onda
Kada Ljubav počne da pakuje
Kofere
Na mala vrata
Kroz prazan pogled
Dok spasavamo svet
Ušunja se tako
Svojom beščutnošću
U našu prazninu
Bešumno
Kao indijanski uhoda
Kradući najbolje

Sa našeg stola
Izgovori joj ime šapatom
Kao kletvu
Tek da joj staviš do znanja
Da si je prepoznao

DONOTCOPY

Garda

Ti imaš vojsku olovnih vojnika
Koji spavaju na straži
I pucaju bez povoda
Refleksno
Kao trgnuti iz dremeža
Ja imam eskadrilu stršljenova
Koji mi se roje oko glave
Kampuju u mojoj kosi
Čuvaju moje saće
I nikada ništa ne traže za sebe

Zato se nikada ne srećemo

Ja napravim jedan korak -
Tvoji olovni vojnici ispale rafal
Onako, za svaki slučaj
Ne pitajući ko ide
Ne tražeći lozinku

Ti napraviš jedan korak -
Moji stršljenovi se zgusnu u oblak
Crni, preteći oblak
Kidišu ti u oči
Uvlače se u nos
Ubadaju te po vratu

Zato se gledamo iz udobnih
Daljina

Lepo je znati da si na dohvata
Lepo je znati da si tu
Lepo je što mi mahneš rukom
Kroz okno
Svako veče pre spavanja

Tvoji olovni vojnici ponovo zevaju
Na kulama

Ja sam skupila svoje stršljenove
U klupko
Odložila ih u korpu sa vunom
Spustila pokrov...

Ali, ko će sad rizikovati?
Posle tolike pucnjave
I žaoka?
Garda je to...
Ko nam je kriv što smo ih naučili
Da nas brane tako žestoko?

Navuci zavese
Ja spuštam šalone
Laku noć

DONOTCOPY

Čemer vetrovski

Vetar
Skida svoju vlažnu kabanicu
I seda za sto
U krčmi
Naručuje tamno pivo
Miriše na divlje konje
Na štale u kojima je spavao
Na vilinske kose
Na čežnjive šume
Na panjeve obrasle bršljenom
U koje je gurao svoju
Vetropirastu glavu
Da bi ostavio tajnu
Na dnu
Kao kukavičje jaje
Svestan da nije kadar da je sačuva
Za sebe
Brbljivac
Laskavac
Trubadur
Šeret
Posle dve-tri krigle izuje čizme
Odreši jezik
I laje
Laje
Onako pasje
Sve dok se lavež
Ne pretvori u zavijanje
Vuka
Pa rastera
I ono malo pijanih gostiju
I samog krčmara;
Po svim konacima ovoga sveta
Nema mesta
Na kojem bi vetar mogao
Da zanoći ljudski
I da pronađe sagovornika

Bilo koga
Sa kojim bi podelio svoju tugu
Jesenju -
Jamu maglenu
I sve ono što se zakači za rese
Kabanice
Za krznenu šapku
I za šuplje srce
Dok čisti svet -
Smeh konjokradica
Fijuk strela
Čemer vetrova

DONOTCOPY

Sito i rešeto

Sve će se to prosejati kroz sito
Kao babino brašno
Kroz to precizno srebrno rešeto
Bez trunke pristrasnosti
Fine čestice prolaze
Larve ostaju na površini
Za hleb nasušni
I za kolače od grožđica
I đumbira
Za one siromašne duhom
I bolesne od ljubavi
Ili prosto zgađene
Bljutavošću
Od hiljadu Solomonovih pesama
Šta na kraju ostade -
Pesma nad pesmama

Daj mi

"Daj mi, bre, ono moje!"
"A ako nemam?"
"Sve jedno, daj mi - treba mi!"
"A ako ne umem?"
"Daj mi milom, da ne uzmem silom!"
"Cediš suvu drenovinu!"
"Šta da radim kad sam žedna?"
"Pa idi napij se na nekom drugom mestu?"
"Ovo je MOJE mesto!"
"A šta ako sam opljačkan do gole kože,
Ogoljen do kostiju,
Iscedeđen do srži
Presahnuo do dna?"
"Ako mi ne daš, uzeću i ono što nemaš,
Da znaš!
I... Ne laži me više...
Ovo je vreme zrenja
Svega što smo ikada zasejali
U ovoj crvenoj zemlji
Od koje smo sazdani
Grožđe se pretvara u vino
Vino u krv
Zlatne dunje same padaju
U krilo..."
"Ali ti bi da bereš grožđe sa trnja
I smokve sa čkalja, draga moja,
Zato ostaješ žedna
I nezasita..."

PR

DIOGEN pro kultura

<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin

<http://maxminus.weebly.com>

DONOTCOPY